EUROPA-PARLAMENTET

2004 *2009*

Mødedokument

ENDELIG
A6-0067/2004

7.12.2004

BETÆNKNING

med forslag til Europa-Parlamentets henstilling til Rådet om en EU-strategi for narkotikabekæmpelse (2005-2012)
(2004/2221(INI))

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Ordfører: Giusto Catania

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS HENSTILLING TIL RÅDET 3

BEGRUNDELSE.....11

FORSLAG TIL HENSTILLING (B6-0070/2004).....13

PROCEDURE.....14

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS HENSTILLING TIL RÅDET

om en EU-strategi for narkotikabekæmpelse (2005-2012)
(2004/2221(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til forslag til henstilling til Rådet af Rosa Díez González for PSE-Gruppen om udkast til en EU-strategi for narkotikabekæmpelse (2005-2012) (B6-0070/2004),

– der henviser til afsnit V i EU-traktaten,

– der henviser til afsnit VI i EU-traktaten, navnlig artikel 31, stk. 1, litra e), og artikel 34, stk. 2, litra b),

– der henviser til EF-traktaten, navnlig artikel 252,

– der henviser til traktaten om en forfatning for Europa, navnlig artikel I-16, I-17, I-40, II-94, II-95, III-271, III-278, III-305 m.fl.,

– der henviser til de internationale, europæiske og nationale instrumenter til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og navnlig beskyttelsen af retten til livet og til sundhed,

– der henviser til integrationen af Schengen-lovgivningen i hhv. EU- og EF-traktaten,

– der henviser til FN's konvention om narkotika af 30. marts 1961 som ændret ved Genève-protokollen af 25. marts 1972, FN's konvention af 21. februar 1971 om psykotrope stoffer og FN's konvention af 19. december 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer,

– der henviser til Rådets forordning (EØF) nr. 302/93 af 8. februar 1993 om oprettelse af et europæisk overvågningscenter for narkotika og narkotikamisbrug[1],

– der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet med henblik på vedtagelse af en handlingsplan for Den Europæiske Union vedrørende bekæmpelse af narkotikamisbrug (1995-1999) (KOM(1994)0234),

– der henviser til den politiske erklæring om narkotika og de resolutioner, der blev vedtaget på FN's Generalforsamlings særlige samling den 8. og 10. juni 1998,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 102/97/EF af 16. december 1996 om et EF-handlingsprogram vedrørende forebyggelse af narkotikamisbrug som led i indsatsen inden for folkesundhed (1996-2000)[2],

[1] EFT L 36 af 12.2.1993, s. 1.
[2] EFT L 19 af 22.1.1997, s. 25.

– der henviser til Rådets fælles aktion 96/750/RIA af 17. december 1996 vedrørende indbyrdes tilnærmelse af Den Europæiske Unions medlemsstaters lovgivning og praksis med henblik på bekæmpelse af narkotikamisbrug samt forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig narkotikahandel[1],

– der henviser til Rådets fælles aktion 97/396/RIA af 16. juni 1997 vedrørende udveksling af oplysninger, risikovurdering og kontrol med nye former for syntetisk narkotika[2],

– der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2046/97 af 13. oktober 1997 om Nord-Syd-samarbejde vedrørende bekæmpelse af narkotika og narkotikamisbrug[3],

– der henviser til årsrapporterne fra Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug,

– der henviser til Rådets og Kommissionens handlingsplan for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres [4], godkendt af Det Europæiske Råd i Wien i december 1998, navnlig punkt 13, 14, 44, 47 og 51,

– der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tampere den 15.-16. oktober 1999, navnlig punkt 43, 48, 50, 59, 60, 61 og 62,

– der henviser til Det Europæiske Råd i Helsinki den 10. og 11. december 1999, navnlig konklusion 53, hvor det noterede sig EU's narkotikastrategi (2000-2004),

– der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Santa María da Feira den 19.-20. juni 2000, navnlig punkt 51, hvor det vedtog EU's narkotikahandlingsplan (2000-2004),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/97/EF af 4. december 2001 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge[5],

– der henviser til Kommissionens meddelelser til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af EU's narkotikahandlingsplan (2000-2004) (KOM(2001)0301 og KOM(2002)0599),

– der henviser til Rådets forordning (EØF) nr. 302/93 af 8. februar 1993 om oprettelse af et europæisk overvågningscenter for narkotika og narkotikamisbrug (KOM(2003)0808 - 5085/04 CORDROGUE 7 SAN 3),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 273/2004 af 11. februar

[1] EFT L 342 af 31.12.1996, s. 6.
[2] EFT L 167 af 25.6.1997, s. 1.
[3] EFT L 287 af 21.10.1997, s. 1.
[4] EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1.
[5] EFT L 344 af 28.12.2001, s. 76.

2004 om narkotikaprækursorer[1],

– der henviser til Rådets vedtagelse af rammeafgørelsen om narkotikahandel,

– der henviser til forretningsordenens artikel 114, stk. 3, og artikel 94, stk. 1,

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0067/2004),

A. der henviser til, at forbruget af og handelen med narkotika har nået et meget stort omfang i alle medlemsstaterne, og at dette problem ikke kan løses individuelt af de enkelte stater, hvorfor det er uomgængeligt, at EU vedtager en virkelig europæisk narkotikabekæmpelsespolitik og gennemfører den integreret og globalt med alle nødvendige midler for at forebygge og løse de sundhedsproblemer og den sociale udstødelse, som misbrugere udsættes for, samt for at afhjælpe de skader, som den organiserede narkotikakriminalitet påfører samfundet,

B. der henviser til, at uanset de politikker, der hidtil er gennemført på internationalt, europæisk og nationalt plan, har produktionen og forbruget af samt handelen med de ulovlige stoffer, der er omfattet af de tre FN-konventioner, nået et meget stort omfang i alle medlemsstaterne, og at det i lyset af denne fiasko er uomgængeligt, at EU reviderer sin generelle strategi for euforiserende stoffer,

C. der henviser til, at Rådet (retlige og indre anliggender) på samlingen den 8. juni 2004 traf beslutning om iværksættelse af en ny EU-strategi for narkotikabekæmpelse for perioden 2005-2012, som skulle fastsætte grundlaget for to EU-handlingsplaner for narkotikabekæmpelse, der hver især skulle gælde i tre år (2005-2007 og 2009-2011) og efterfølges af en etårig evalueringsperiode (2008 og 2012), og at denne strategi skulle vedtages på Det Europæiske Råd i december 2004,

D. der henviser til, at Rådets nederlandske formandskab den 6. juli 2004 forelagde Den Horisontale Narkotikagruppe et udkast til EU-strategi for narkotikabekæmpelse (2005-2012) (CORDROGUE 53), der tog hensyn til konklusionerne fra konferencen i Dublin den 10.-11. maj 2004 om en "EU-strategi for narkotika", og som senere er blevet behandlet på dets møder den 7.-8. september og den 30. september -1. oktober 2004,

E. der henviser til, at hverken Overvågningscenteret for Narkotika og Narkotikamisbrug (EONN) eller Kommissionen endnu har forelagt deres hhv. tekniske og politiske evalueringsrapport, som kunne gøre det muligt at vurdere, i hvilket omfang man har opfyldt de 11 generelle målsætninger og de seks hovedmålsætninger, som er fastlagt i EU's strategi for narkotikabekæmpelse (2000-2004),

F. der påpeger, at Rådet i Den Horisontale Narkotikagruppe og i CAT (det i EU-trakatens artikel 36 omhandlede koordinationsudvalg) er i færd med at forhandle indholdet af forslaget til EU-strategi for narkotikabekæmpelse (2005-2012) uden at have kendskab til evalueringerne af hverken EU-strategien for narkotikabekæmpelse (2000-2005) eller af gennemførelsen af EU's narkotikahandlingsplan (2000-2005), som skal foretages af EONN

[1] EFT L 47 af 18.2.2004, s .1.

og Kommissionen, og hvis resultater forventes præsenteret i november 2004, og at det gennem møderne mellem de nationale EU-koordinatorer bør overvåges, om der gøres fremskridt i Den Horisontale Narkotikagruppe,

G. der henviser til, at FN's Narkotikakommission skal træffe forberedelser til FN's Generalforsamlings møde om narkotika i 2008, ti år efter den særlige samling om samme emne i 1998,

H. der henviser til, at der er behov for at udarbejde præcise, kvantificerbare og operationelle mål for at undersøge, om og i hvor høj grad målsætningerne og foranstaltningerne i den forrige strategi har givet resultater,

I. der mener, at man for at undgå en forsimpling af de talrige problemer, der er forbundet med narkotika, bl.a. bør analysere de narkotikarelaterede risici ud fra et videnskabeligt, sociologisk og kulturelt synspunkt og i den forbindelse ikke blot nøje undersøge objektive og sammenlignelige data, men også omhyggeligt vurdere alle andre følger og skader for væksten i et samfund, ligesom sådanne analyser og vurderinger bør offentliggøres;

J. der henviser til, at den nationale narkotikapolitik bør hvile på videnskabelig viden om de forskellige typer af narkotika og ikke på følelsesmæssige indskydelser, da hvert narkotikarelateret problem kræver en specifik tilgang; en udifferentieret tilgangsmåde undergraver troværdigheden af alle delaspekter af denne politik,

K. der ligeledes finder det afgørende, at der på grundlag af disse vurderinger og analyser indledes en revision af politikkerne vedrørende euforiserende stoffer for at gøre dem mere effektive i forhold til de opstillede målsætninger, og at der lægges særlig vægt på de alternative politikker, som allerede i dag giver bedre resultater i mange medlemsstater f.eks. i henseende til nedbringelse af den narkotikarelaterede dødelighed, sundhedsbeskyttelse samt social og økonomiske genintegrering af narkotikamisbrugere,

1. henstiller til Det Europæiske Råd og Rådet ved fastlæggelsen af den kommende EU-strategi for narkotikabekæmpelse (2005-2012) og generelt i forbindelse med EU's narkotikapolitik:

   a) at omlægge det europæiske samarbejde i retning af en narkotikapolitik, der sigter på at tackle den grænseoverskridende og storstilede narkotikahandel, tager højde for alle problemets aspekter og bygger på en videnskabelig tilgang, respekt for borgerlige og politiske rettigheder samt beskyttelse af personers liv og helbred;

   b) at fastlægge klare, præcise og kvantificerbare mål og prioriteringer, der kan udmøntes i operationelle indikatorer og foranstaltninger i de fremtidige handlingsplaner og klart definerede beføjelser og gennemførelsesfrister baseret på nærhedsprincippet; for at sikre en gnidningsløs gennemførelse er der behov for en tværfaglig tilgang på europæisk plan omkring sådanne klart afgrænsede mål (samordning, information, evaluering og internationalt samarbejde);

   c) at tage hensyn til det faktum, at ingen af de seks hovedmål, der blev opstillet i EU-strategien for narkotikabekæmpelse (2000-2004), ifølge de hidtil gennemførte evalueringer har givet noget positivt resultat, og drage den nødvendige politiske og

lovgivningsmæssige lære heraf i forbindelse med udformningen af EU-strategien for narkotikabekæmpelse 2005-2012 og de hertil knyttede handlingsplaner;

d) at tage hensyn til evalueringerne af gennemførelsen af de seks vigtigste mål i EU-strategien for narkotikabekæmpelse;

e) at i højere grad basere den nye strategi på videnskabelig forskning og et tæt strukturelt samarbejde med aktørerne inden for dette felt i medlemsstaterne;

f) at basere EU's nye narkotikastrategi på juridiske, institutionelle og økonomiske kriterier udformet i lyset af, hvilke aktioner der tidligere har været effektive, og hvilke former for praksis der har haft størst succes;

g) at forøge den sociale og videnskabelige forskning vedrørende ulovlige stoffer ud fra relevante sociale og videnskabelige målsætninger;

h) at udforme et alternativ til den nuværende finansielle fragmentering ved at oprette en ny budgetpost, som skal være øremærket til alle de foranstaltninger, der bør indgå i de kommende handlingsplaner, som Kommissionen skal vedtage, fordi man ellers ikke vil kunne opfylde de målsætninger, der er fastsat i narkotikabekæmpelsesstrategien;

i) at oprette en specifik budgetpost til fremme af en vedvarende proces med høring af civilsamfundets berørte organisationer og uafhængige fageksperter omkring narkotikapolitikkernes indvirkning på borgerniveau;

j) at gennemføre en detaljeret evaluering af effektiviteten af gennemførelsen af den foregående strategi, særlig med hensyn til:
- forebyggelse af brug og afhængighed
- begrænsning af udbuddet af og efterspørgslen efter ulovlige narkotiske stoffer
- begrænsning af de sociale skader (udstødelse)
- begrænsning af skaderne på helbredet
- begrænsning af narkotikarelateret småkriminalitet og organiseret kriminalitet

og derfor ikke vedtage den nye EU-strategi for narkotikabekæmpelse (2005-2012) uden kendskab til de reelle resultater af den forrige strategi erhvervet ved hjælp af de nødvendige tekniske, videnskabelige, lovgivningsmæssige og politiske evalueringer;

k) at informere Europa-Parlamentet regelmæsigt om status i Rådets forhandlinger om EU-strategien for narkotikabekæmpelse (2005-2012) i henhold til principperne om demokratisk legitimitet, gennemsigtighed og loyalt samarbejde mellem institutionerne;

l) at høre Europa-Parlamentet i god tid inden vedtagelse af EU-strategien for narkotikabekæmpelse (2005-2012), således at der kan tages hensyn til Parlamentets synspunkter;

m) at foreslå nogle foranstaltninger, der er helt anderledes end de angivne, for at nå det generelle mål i udkastet til EU-strategi for narkotikabekæmpelse og prioritere beskyttelsen af misbrugernes liv og helbred samt en forbedring af deres velfærd og

tryghed på grundlag af en afbalanceret og integreret tilgang til problemet, eftersom de foreslåede foranstaltninger er fuldstændig utilstrækkelige;

n) at styrke de europæiske samarbejdsmekanismer, fordi det nuværende EU med 25 medlemsstater har sine grænser tættere på de lande, som narkotikaen kommer fra, med det formål at bremse indførslen af narkotika til EU og udforme en veldefineret og udvidet ny europæisk koordinationsmekanisme for narkotikapolitikken, eksempelvis via Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug, og derigennem sikre en integreret, tværfaglig og afbalanceret behandling af narkotikaproblemet, hvilket i dag, efter 10 nye medlemsstaters tiltræden, er mere nødvendigt end nogensinde;

o) at fastsætte minimumsstandarder, der kan forbedre effektiviteten af og adgangen til indgreb, samt minimumsstandarder for rehabiliteringsforanstaltninger, baseret på bedste praksis i medlemsstaterne, med henblik på at reducere de sociale konsekvenser af brugen af euforiserende stoffer;

p) at tage tilstrækkeligt hensyn til den nye situation, der er opstået efter ti nye medlemsstaters tiltrædelse af Unionen, og det deraf følgende behov for et snævert samarbejde med de nye grænsestater;

q) at øge adgangen til skadebegrænsende programmer (navnlig for at forebygge spredningen af hiv og andre blodoverførte sygdomme) blandt narkotikamisbrugere;

r) at fastsætte minimumsnormer for rehabiliteringsforanstaltninger på grundlag af bedste praksis i medlemsstaterne i stedet for at fokusere for stærkt på efterbehandling med midler, der erstatter narkotika; med henblik herpå bør der gøres en særlig indsats, hvad angår resocialisering;

s) at lægge meget større vægt på skadebegrænsning, information, forebyggelse, behandling og omsorg for beskyttelsen af liv og helbred for personer med problemer forårsaget af stofmisbrug, samt finde frem til strategier, der gør det muligt at undgå udstødelse af de ramte personer, frem for at iværksætte repressive strategier, som tangerer - og i flere tilfælde direkte har medført - krænkelse af grundlæggende menneskerettigheder;

t) at udarbejde rehabiliteringsprogrammer for narkotikakriminelle/-misbrugere som alternativ til fængselsstraf, da sådanne programmer har vist sig effektive i alle de lande, hvor de er blevet gennemført;

u) at styrke og sørge for den nødvendige finansiering af de initiativer, der kræves med henblik på at oplyse om narkotika og forebygge brugen heraf, især i skolerne, som fastsat i handlingsplanen for 2000-2004, samt for at begrænse de negative konsekvenser af narkotikamisbrug og de hermed forbundne risici;

v) at lægge vægt på en styrkelse af oplysningsforanstaltningerne, baseret på videnskabelig forskning, om følgerne af misbrug af forskellige former for narkotika (navnlig syntetiske) for at kunne advare alle herom på klar og effektiv vis;

w) at definere og eksponentielt optrappe inddragelsen og deltagelsen af narkomaner og andre narkotikabrugere, civilsamfundet, ngo'er, frivillige og den almene offentlighed i løsningen af narkotikarelaterede problemer, navnlig ved i højere grad at inddrage de organisationer, der arbejder inden for dette felt, i Den Horisontale Narkotikagruppes arbejde og ved at tilrettelægge et årligt europæisk forebyggelsesinitiativ og på forsøgsbasis indføre lettilgængelige uformelle centre, der fører ikke-prohibitionistisk skadebegrænsningspolitik;

x) at oprette en særlig budgetpost for at lette en permanent høring af berørte organisationer i civilsamfundet og uafhængige sagkyndige på området om narkotikapolitikkens virkninger på borgerniveau;

y) at fastlægge evalueringsforanstaltninger, der giver mulighed for en korrekt konstatering og afhjælpning af eventuelle mangler ved opfyldelsen af de mål, der er fastsat i EU-strategien for narkotikabekæmpelse, og fastlægge de midler og ressourcer, der er mest velegnede til at sikre opfyldelsen heraf;

z) at træffe de fornødne foranstaltninger til at forhindre, at den økonomiske fortjeneste ved ulovlig narkohandel kan anvendes til at finansiere international terrorisme, og anvende den gældende lovgivning om konfiskation af goder og bekæmpelse af hvidvaskning af penge;

aa) at indføje en særlige bestemmelse om samarbejde på narkotikabekæmpelsesområdet i alle internationale aftaler og navnlig i de nye samarbejdsaftaler med tredjelande og give denne bestemmelse status som væsentlig;

ab) at sikre en væsentlig forøgelse af udviklingsstøtten til de narkotikaproducerende lande ved hjælp af programmer, der finansierer bæredygtige alternative afgrøder og radikal fattigdomsbekæmpelse, samtidig med at man undersøger muligheden for at fremme og opretholde en produktion med medicinske og videnskabelige formål, f.eks. af opiater, og tager hensyn til muligheden for at iværksætte pilotprojekter vedrørende industriel produktion af lovlige planteprodukter omfattet af 1961-konventionen, f.eks. kokablade og indisk hamp;

ac) at sikre adgang til substitutionsprogrammer med særlig opmærksomhed på fængselsmiljøet, og samtidig fremme alternative foranstaltninger til fængsling for brugere af ulovlige stoffer og for mindre alvorlige og ikke-voldelige lovovertrædelser i tilknytning hertil;

ad) at øge forskningen i anvendelse af afgrøder, der i øjeblikket er ulovlige eller befinder sig i en gråzone såsom hamp, opium eller kokablade, til medicinske formål, inden for fødevaresikkerhed, bæredygtigt landbrug, alternative energikilder, substitution af træ- eller oliebaserede produkter og andre nyttige formål;

ae) at revidere rammeafgørelsen om bekæmpelse af narkotikahandel under skyldig hensyntagen til Europa-Parlamentets udtalelser samt til nærheds- og proportionalitetsprincipperne, der er nedfældet i traktaterne;

af) at gennemføre en videnskabelig cost-benefit-undersøgelse af de nuværende

politikker til kontrol med euforiserende stoffer, som navnlig skal omfatte følgende: en analyse af cannabis og de forskellige lovlige og ulovlige afledte stoffer heraf, bl.a. med henblik på at vurdere deres virkninger, terapeutiske muligheder samt resultaterne af kriminaliseringspolitikkerne og alternative muligheder; en analyse af effektiviteten af programmer for udlevering under lægeligt tilsyn af heroin i behandlingsøjemed set i forhold til målsætningen om at nedbringe den narkotikarelaterede dødelighed; en undersøgelse af forbudspolitikkernes økonomiske, retlige, sociale og miljømæssige omkostninger i henseende til de menneskelige og finansielle ressourcer, der anvendes til at gennemføre lovene; en undersøgelse af indvirkningen på tredjelande af de nuværende politikker, der dels er afledt af den europæiske strategi, dels af den verdensomspændende narkotikakontrolordning;

ag) at opfordre regeringerne og de nationale parlamenter til at vedtage effektive foranstaltninger for at hindre, at der indsmugles narkotika i fængsler;

2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og Det Europæiske Råd samt til orientering til Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, til Det Europæiske Narkotikaovervågningscenter, Europarådet, FN og FN's særorganisationer.

BEGRUNDELSE

EU-strategien for narkotikabekæmpelse kan ikke baseres på en ideologisk tilgang, men bør nødvendigvis være baseret på videnskabelige vurderinger for at gennemføre en virkelig bekæmpelsespolitik mod udbredelsen af narkotika samt af de forbrydelser, der er forbundet med narkotikamisbrug.

Blandt de europæiske borgere er der et øget narkotikaforbrug, og det er det mest tydelige tegn på at de repressive og strenge politikker, der er blevet vedtaget i medlemsstaterne, ikke kan bremse narkotikahandlen, der fortsat er en af de vigtigste indtægtskilder for den organiserede kriminalitet og blandt terrororganisationer.

Af en Eurobarometer-undersøgelse, som blev gennemført for Kommissionen og involverede 7.600 unge mellem 15 og 24 år (april-maj 2004), fremgår det, at det er yderst let af skaffe stoffer i alle de europæiske lande, og at nysgerrigheden og nydelsen ved at overskride grænser er de væsentligste grunde til indtagelse af narkotika.

Endvidere fremgår følgende af årsberetningen for Overvågningscenteret i Lissabon: "Cannabis er stadig det mest anvendte stof i EU, og mange lande rapporterer om langtidsbrug af narkotika på over 20 % i den almindelige befolkning. Et konservativt skøn tyder på, at mindst en ud fem voksne i EU har prøvet stoffet. Målinger viser, at brug af cannabis er steget i hele EU, selvom denne stigning synes at have stabiliseret sig i nogle lande, ganske vist på et hvad almindeligvis antages at være et historisk højt niveau."

Det er dermed vigtigt at klassificere stofferne og undgå generaliseringer, idet effekterne af de forskellige slags narkotika ikke er ens og uden betydning. Nogle stoffer, især de såkaldte bløde stoffer, er ikke vanedannende, som det fremgår af videnskabelige undersøgelser.
Ud over stigningen i indtagelsen af narkotika, er der et andet punkt, det er nødvendigt at tage højde for i EU's strategi, og det er de dødsfald, der er forbundet med brug af narkotika. Mens antallet af dødsfald forårsaget af aids er faldende, er antallet af dødsfald forårsaget af en overdosis stabilt eller forsat stigende.

Dette er en anden statistisk kendsgerning, der tydeligt viser, at den aktuelle strategi ikke er tilstrækkelig for at opnå målet om at beskytte individer og forbedre velfærdsniveauet i samfundet.

Den aktuelle narkotikabekæmpelsesstrategi foruroliger på ingen måde mafiaen, de kriminelle organisationer eller terrororganisationerne. Tværtimod stiger de årlige indtægter fra narkotikahandel, og ifølge Europol fremgår det af verdensomspændende statistikker, at beslaglæggelserne af narkotika hovedsageligt sker i nogle få lande, hvor ca. 75% af alle beslaglæggelser af forbudte stoffer på verdensplan finder sted. Ifølge Europols beretning om den organiserede kriminalitet er narkotikaproduktionen og -trafikken forsat den vigtigste aktivitet blandt de kriminelle grupper i EU. Ingen anden sektor inden for den organiserede kriminalitet giver så høje fortjenester.

Den kriminalitet, der er forbundet med narkotika, må tages i betragtning for at forstå de forbrydelser, der begås under påvirkning af ulovlige stoffer, de forbrydelser, der begås af narkomaner for at kunne opretholde egne vaner (først og fremmest formueforbrydelser og

narkotikasalg) samt de ”systematiske" forbrydelser, der begås i forbindelse med virksomhed på det ulovlige marked (for at beskytte territorier, bestikkelse af tjenestemænd osv.).

Derfor er det nødvendigt at igangsætte et EU-projekt om alternative former for frihedsstraf for at undgå, at narkotikabekæmpelsen udelukkende fokuserer på fængselsstraf. Narkotikabekæmpelsesstragien bør anses for værende en form for samfundsindgreb, der fokuserer på årsagerne til de sociale problemer og forsøger at forebygge narkotikamisbrug. Ligeledes bør bekæmpelsesstrategier, der ofte udelukkende fokuserer på narkomanerne, ændres. En strategi, der har til formål at mindske af skaderne, bør derfor prioriteres. Foranstaltninger, der sigter på at mindske narkotikarelaterede sundhedsskader, reducere antallet af dødsfald og forhindre enhver form for forstyrrelse af den offentlige ro og orden, er blevet en naturlig del af de nationale strategier på området og en klar politisk prioritet i de fleste lande. I medlemsstaternes beskrives gennemførelsen af initiativer, der sigter på at mindske skaderne, som "meget vigtig", "af stor betydning", "fundamental", "en prioritet" eller som "et nøgleaspekt i den nationale strategi på narkotikaområdet".

FORSLAG TIL HENSTILLING (B6-0070/2004)

jf. forretningsordenens artikel 114, stk. 1
af Rosa Díez González for PSE-Gruppen
om udkast til en EU-strategi for narkotikabekæmpelse (2005-2012)

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Rådets samling (retlige og indre anliggender) den 2.-3. december 2004, hvor der vil blive behandlet et udkast til en EU-strategi for narkotikabekæmpelse i perioden 2005-2012,

– der henviser til Det Europæiske Råds topmøde den 17. december 2004, hvor udkastet til en EU-strategi for narkotikabekæmpelse i perioden 2005-2012 vil blive vedtaget,

– der henviser til forretningsordenens artikel 114, stk. 1,

A. der henviser til, at rammen og prioriteterne, som skal fastlægges i den nye EU-strategi for narkotikabekæmpelse, skal danne grundlag for to på hinanden følgende treårige handlingsplaner i EU for narkotikabekæmpelse (2005-2007 og 2009-2011), hvor hver af disse handlingsplaner skal følges af en etårig evalueringsperiode (2008 og 2012),

B. der henviser til, at en væsentlig del af narkotikapolitikken i EU består i en forbedring af samarbejdet mellem EU's institutioner,

C. der henviser til, at det er vigtigt at benytte denne lejlighed til at fremme og udvikle effektive og globale strategier for narkotikabekæmpelse,

1. henstiller til Rådet:

   a) at fastlægge en konkret europæisk politik for narkotikabekæmpelse, som tager sigte på en mindskelse af udbud og efterspørgsel og på information og evaluering;

   b) at udarbejde og fremme strategier til begrænsning af skaderne i medlemsstaterne uden at forbyde de enkelte medlemsstater at vedtage foranstaltninger eller gennemføre eksperimenter på dette område;

   c) at sørge for en streng overholdelse af klausulen om bekæmpelse af narkotika i internationale aftaler og i den forbindelse kræve, at denne klausul anerkendes som værende "absolut nødvendig";

   d) at sørge for, at Kommissionen udarbejder udkast til handlingsplaner for narkotikabekæmpelse (2005-2007 og 2009-2011) i samråd med Europa-Parlamentet, Det Europæiske Overvågningsorgan for Narkotika og Narkotikamisbrug (EONN) og Europol samt efter høring af de relevante organisationer i det civile samfund;

2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og til orientering til Det Europæiske Råd og Kommissionen.

PROCEDURE

Titel	EU-strategi for narkotikabekæmpelse (2005-2012)
Procedurenummer	2004/2221(INI)
Hjemmel i forretningsordenen	art.114, stk. 3
Korresponderende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	LIBE 28.10.2004
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	ENVI 28.10.2004
Ingen udtalelse(r) Dato for afgørelse	ENVI 20.9.2004
Udvidet samarbejde Dato for meddelelse på plenarmødet	
Forslag til henstilling, der indgår i betænkningen	B6-0070/2004
Ordfører(e) Dato for valg	Giusto Catania 13.09.2004
Oprindelig(e) ordfører(e)	
Behandling i udvalg	22.09.2004 2.12.2004
Dato for vedtagelse	2.02.2004
Resultat af den endelige afstemning	for: 20 imod: 19 hverken/eller: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Alexander Nuno Alvaro, Edit Bauer, Johannes Blokland, Mario Borghezio, Mihael Brejc, Kathalijne Maria Buitenweg, Maria Carlshamre, Michael Cashman, Giusto Catania, Charlotte Cederschiöld, António Costa, Carlos Coelho, Rosa Díez González, Patrick Gaubert, Adeline Hazan, Timothy Kirkhope, Barbara Kudrycka, Stavros Lambrinidis, Henrik Lax, Edith Mastenbroek, Jaime Mayor Oreja, Claude Moraes, Bogdan Pęk, Martine Roure, Michele Santoro, Luciana Sbarbati, Inger Segelström, Ioannis Varvitsiotis, Tatjana Ždanoka
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Frederika Brepoels, Panayiotis Demetriou, Cristina Gutiérrez-Cortines, Sophia in 't Veld, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Javier Moreno Sánchez, Béatrice Patrie, Gitte Seeberg, Antonio Tajani, Rainer Wieland
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	
Dato for indgivelse – A6	7.12.2004 A6-0067/2004
Bemærkninger	...